

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Ľuboša Szigetiho a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci navrhovateľiek: **1/ MUDr. I. F., CSc.**, bytom P. X., B., **2/ Ing. M. B., CSc.**, bytom P. X., B., **3/ G. A.**, bytom L. X., B., zastúpené JUDr. L. I., bytom R. č. X proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Trenčíne**, Námestie sv. Anny č. 7, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. H/2007/00087-035 zo dňa 16. mája 2007, o odvolaní navrhovateľiek proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. novembra 2007 č. k. 13Sp/32/2007-24, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. novembra 2007 č. k. 13Sp/32/2007-24 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č. H/2007/00087-035 zo dňa 16. mája 2007. Uvedeným rozhodnutím odporca rozhodol, že navrhovateľky nespĺňajú podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. c/, m/ zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom (ďalej len zákon č. 503/2003 Z. z.), a preto sa im nenavracia vlastníctvo ani sa im nepriznáva právo na pozemok č. 2240/2 – záhrada o výmere 4 869 m² v katastri území B., ktorý bol pôvodne evidovaný v pozemkovoknižnej vložke č. 355.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že pôvodnej vlastníčke bola vyplatená vyvlastňovacia náhrada, a to na základe právoplatného vyvlastňovacieho rozhodnutia.

Z uvedeného dôvodu nebol daný reštitučný titul podľa § 3 ods. 1 písm. m/ zákona a tiež navrhovateľky nepreukázali skutočnosti odôvodňujúce reštitučný titul podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 353/2003 Z. z., t. j. prechod vlastníctva pozemku na štát podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo § 287a zákona č. 87/1950 Zb.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali navrhovateľky odvolanie. Uviedli, že rozhodnutia smerujúce proti majetkovým hodnotám občana v každom prípade musel podpísať vedúci úradu alebo vedúci odboru, teda zodpovední funkcionári. V konkrétnom prípade sa však takto nestalo a zmätočné rozhodnutie stavebného úradu podpísal radový pracovník, čo je pritom v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona o správnom konaní. Ďalej uviedli, že v napadnutom rozsudku sa poukazuje na zmätočnosť rozhodnutia a to i napriek tomu, že druhostupňové rozhodnutie o podanom odvolaní proti zmätočnému rozhodnutiu, nebolo im ako účastníckam doposiaľ doručené. Poukázali v tejto súvislosti na to, že Mestský úrad B. v liste zo dňa 16.2.1993 ako aj v ďalšom liste zo dňa 15.6.1994 zaslanom žiadateľke uvádzal, že proti rozhodnutiu nebolo dosiaľ o odvolaní rozhodnuté. Napokon poukázali na to, že v zmätočnom rozhodnutí stavebného úradu sa uvádza, že o náhrade finančnej za vyvlastnenú nehnuteľnosť bude rozhodnuté posudkom súdneho znalca. Doteraz sa tak však nestalo, posudok nebol vypracovaný, neboli upovedomené o výsledku a najmä o výške odhadu, avšak túto skutočnosť rozsudok krajského súdu ponechal bez povšimnutia. Na základe uvedených skutočností žiadali, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľiek navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP a rozhodol podľa § 219 OSP tak, že napadnutý rozsudok potvrdil, pretože dospel k záveru, že je vecne správny.

Zákon č. 503/2003 Z. z. upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu (zákon č. 229/1991 Zb. o pôde). Právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s registrovaným pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom ustanoveným v § 3 (§ 2 ods. 1 zákona).

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku: c, postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom v znení zákona č. 67/1952 Zb.; m, vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že navrhovateľka 2/ a K. V. doručili Katastrálnemu úradu B. dňa 1. apríla 2004 žiadosť o navrátenie vlastníctva k parc. č. 2240/2, ktorý žiadosť postúpil odporcovi v lehote podľa § 5 ods. 1 zákona. Navrhovateľky 1/ až 3/ ďalším písomným podaním, ktoré bolo doručené odporcovi 2. decembra 2004, uplatnili nárok na navrátenie vlastníctva k označenému pozemku z dôvodu, že pôvodnej vlastníčke nebola vyplatená vyvlastňovacia náhrada a z dôvodu, že nebolo rozhodnuté o jej odvolaní proti vyvlastňovaciemu rozhodnutiu. Podľa výpisu z pozemkovej knihy vlastníčkou v celosti pkn. parc. č. 2240/2, ktorá bola zapísaná v pkn. vl. č. 355 kat. úz. B., bola A. V.. Navrhovateľky 1/ až 3/ sú dcérami neb. MUDr. L. V., syna pôvodnej vlastníčky A. V. a teda prichádzajú ako

oprávnené osoby podľa § 2 ods. 2, písm. c/, zákona. Podľa identifikácie parciel Správy katastra v B. z 11. augusta 2000, pozemnoknižná parcela č. 2240/2 je v stave C KN ako parc. č. 3498, orná pôda vo vlastníctve M., s. r. o., B. a parc. č. 3485/1, 2, 3, vo vlastníctve M. D., s. r. o. B. a parc. č. 3485/4 vo vlastníctve M. s. r. o. B.. V spise odporcu je pripojené vyvlastňovacie rozhodnutie bývalého Okresného národného výboru – odbor výstavby v B., podpísané pracovníkom odboru výstavby, ktorým bolo rozhodnuté o vyvlastnení parc. č. 2240/2 s tým, že výška vyvlastňovacej náhrady bude určená podľa posudku znalca. Odvolanie pôvodnej pozemnoknižnej vlastníčky z 10. januára 1957 proti vyvlastňovaciemu rozhodnutiu, nie je odvolateľkou podpísané a nie je z neho zrejmé, či a kedy bolo doručené Okresnému národnému výboru v B..

Námietku navrhovateľiek, že predmetné rozhodnutie nebolo podpísané vedúcim úradu resp. vedúcim odborom, súd nepovažoval v danom prípade za opodstatnené. Porušenie ustanovenia § 47 ods. 5 Správneho poriadku tým, že chýba niektorá z formálnych náležitostí písomného vyhotovenia rozhodnutia, nie je ani podľa názoru odvolacieho súdu vadou, ktorá by spôsobovala nezákonnosť, či dokonca nulitu vydaného rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosť, že písomné vyhotovenie rozhodnutia správneho orgánu nepodpísal oprávnený pracovník v zmysle platného vnútroorganizačného predpisu (napr. vedúci odboru výstavby) ani prípadné prekročenie právomoci zamestnanca správneho orgánu, nespôsobuje neplatnosť vydaného rozhodnutia – vo vzťahu k adresátovi bol správny akt vydaný správnym orgánom príslušným na vydanie rozhodnutia. Odvolací súd nepovažoval ani ďalšiu námietku navrhovateľiek za opodstatnenú, t. j. že proti rozhodnutiu o vyvlastnení nebolo dosiaľ v odvolacom konaní rozhodnuté, keďže navrhovateľky nepreukázali, že odvolanie bolo riadne podané na príslušný správny orgán, tak ako to konštatoval krajský súd vo svojom rozhodnutí.

Napokon neopodstatnená je aj námietka navrhovateľiek, že posudok znalca nebol doposiaľ vypracovaný, keď neboli upovedomené o výsledku a najmä výške odhadu, keďže samotné navrhovateľky písomným podaním zo 17. júna 2005 potvrdili prijatie sumy 1 947 Sk pôvodnou vlastníčkou parc. č. 2240/2, ktorá suma zodpovedala vyvlastnenej výmere pozemku.

Nepochybil preto krajský súd, keď potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky navrhovateľiek uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľkám nepriznal ich náhradu, pretože neboli v tomto konaní úspešné a odporcovi preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania navrhovateľiek žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16. júla 2008

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth